

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

DOMINICA I. ADVENTUS.

Evangelium Matth. 21. v. 1-9.

EXORDIUM.

DE Mannâ, sive cibo cœlesti, quo Deus in deserto populum suum per quadraginta annos sustentavit, memoratur, quod omne delectamentum in se habuerit, & omnis saporis suavitatem, deserviens uniuscujusque voluntati, ad quod quisque volebat, convertebatur, Sap. 16. v. 20.

Hæc mysticè interpretari possumus.

Verbum Dei vera Manna sive panis cœlestis est, quo in eremo hujus mundi nutri- mur, & ad vitam æternam conservamur. Non enim solo pane vivit homo, Matth. 4. v. 4.

Israëlitis Manna colligenda, mola fran- genda, sive in mortario terenda & in ollâ coquenda fuit, si illâ frui voluerint, Num. 11. v. 7. Ita & verbum Dei nullam utilita- tatem adfert, nisi in Ecclesiâ cum devo- tionem audiatur, domi accuratè legatur, & per quotidianam meditationem, in molâ & mortario cordis nostri, ad cujusque pa- latum & indigentiam quasi comminuat & præparetur. Apud illos enim demùm semen verbi Divini bonam terram invenit, qui illud in corde bono & sincero au-

diunt, & fructum ferunt in patientiâ, Luc. 8. v. 15.

Veluti autem Manna illa uniuscujusque voluntati deserviens, ad quod ille volebat, convertebatur: ita non minus id de pane spirituali, verbo Dei adseverare possumus: Utile enim est ad docendum, ad arguendum, ad corrigendum, ad erudiendum in justitiâ: ut perfectus sit homo Dei ad omne opus bonum instructus, 2. Tim. 3. v. 16. 17. Nemo non lectionem suam ibi invenit, sive sit senex, sive juvenis, vir aut fœmina, dives aut pauper: modò *experiens Coquus* adsit, qui rectè secet verbum veritatis, 2. Tim. 2. v. 15. & è Thesauris cordis sui vetera & nova proferat, Matt. 13. v. 12. sunt hæc varia Spiritus sancti charismata, quibus Deus verbi præcones instruit, ut panem cœlestem coquant, prout illum Auditoribus suis ad emendationem inservire deprehen- derint, omnia namque *πρὸς τὸ συμφέρον* tendunt, 1. Cor. 2. v. 7.

Postquam igitur Explicationem Evan- geliorum gratia DEI hæctenus ad finem perduximus: Nunc bono cum DEO Mannam spiritualem aliâ ratione cocturi su- mus. Et quia plurimùm nostra interest, ut
a primò

Dominica I. Adventus.

3

primò *miseriam* nostram agnoscamus, in quam per tristem Protoplastorum lapsum præcipitati sumus. Deinde quam consolationem adhibere debeamus. Et tertio, in piè vivendo, patienter ferendo, beateque moriendo officium nostrum observemus: Ita Meditationes nostras sic instituemus, ut ex Evangeliiis Dominicalibus discamus:

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegetis.

Regnum meum non est de hoc mundo, ait Servator noster piensissimus, Joh. 18. v. 3. Id statim in ipsa ejus nativitate apparuit, ubi in stabulo & præsepio quievit, quia non erat locus in diversorio, Luc. 2. v. 7. Maximè verò patuit id in ingressu Hierosolymitano, ubi venit tanquam Rex filia Sion, adeò pauper tamen, ut asino mutuo incesserit, ut Evangelium prælestum innuit.

Querela respicit

I. *Discipulorum ablegationem.* Qualis enim Rex est, tales & Legati. Quando aliàs Magnates terreni legationem ablegant, non viles & plebejos adhibent: sed subjecta præcellentissima & experientissima, quò rebus obeundis pares sint, eaque in gratiam Dominorum & emolumentum subditorum cedant.

Verum Rex Regum & Dominus Dominantium, ecce! per pedes ingreditur, & equitaturus, duos Discipulorum mittit in Castellum, è regione Hierosolymorum situm, ut inde sibi asinum mutuo sumant,

His Legatis utebatur, cum Regium suum ingressum celebraturus esset.

Quinam illi fuerint, non indicatur. Verosimile autem est, quemadmodum Marcus indeterminatè scribit, duos ipsum discipulos misisse, ut ipsi agnum Paschalem apparerent, Marc. 14. v. 13. quos Lucas nominatenus exprimit, nempe, Petrum & Johannem, c. 22. v. 8. Ita quoque eosdem ad hanc functionem adhibuisse, quia illos præ aliis sibi commendatos habuit. Quicquid hujus sit, certum prorsus est, fuisse eos viles & simplices, quos à piscaturâ ad Apostolatam evectos in id elegerat, ut essent sibi testes in Hierusalem, & in omni Judæâ & Samariâ, usque ad ultimum terræ, Act. 1. v. 8. Propterea quoque Judæis parum acceptus fuit, qui libentius ejusmodi Regem habuissent, qui superbienti caballo vectus, Hierosolymam auro & argento, velut Salomo olim, implevisset, 1. Reg. 10. v. 27. Ideò clamant ibi: Nolumus hunc regnare super nos, Luc. 19. v. 14.

Equidem in oculis mundanis vilissimum videtur, illum ipsum, quem Deus in V. T. tam magnificè ostentavit, quod Tribus Jacob suscitare, & desolationes Israël convertere debeat, Esa. 49. v. 6. Jer. 33. v. 15. 16. quemque sancti Patriarchæ tam anxio desiderio expectarunt, Hebr. 11. v. 13. quemq; sanctissimi Vates populo Dei per tot secula promiserunt, dum de futura gratiâ prophetarunt, 1. Petr. 1, 10, adeò pauperculum ingredi & homunculis plebejis iisque simplicioribus, Regnum suum adornare. Verùm quando qualitatem hujus Regni inspicimus, quod nimirum non terrenum, terrenâ pompa splendidum, velut Salomonis, 1. Reg. 10. v. 4. sed spirituale regnum